20/10/2021

Ο Μητροπολίτης Πατρών στα ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2021

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος, ήταν ο ομιλητής της 18ης ημέρας των πολυήμερων ενοριακών εορταστικών εκδηλώσεων “ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2021”, που πραγματοποιούνται στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Δήμου Αγίου Δημητρίου.

Ο Σεβασμιώτατος, ανέπτυξε το θέμα: “Το εκκλησιαστικό πολίτευμα”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ:

Ὁ Σεβασμιώτατος στήν ὁμιλία του μεταξύ τῶν ἄλλων εἶπε:

“α) Τό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τό πολίτευμα τοῦ Σταυροῦ. Ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας είναι σταυρική. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐσταυρωμένη, γι’ αυτό είναι και αναστημένη. Προηγήθηκε ὁ Σταυρός καί ἀκολούθησε ἡ Ανάσταση. Η πορεία μας ὅθεν πρέπει να είναι σταυροαναστάσιμη.

Ὁ Ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σῦρος λέγει: « Ἡ ὁδός τοῦ Θεοῦ σταυρός καθημερινὸς ἐστίν. Οὐδείς γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνῆλθεν μετά ἀνέσεως».

β) Τό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας είναι μυστηριακό.

Ἡ Ἐκκλησία ἐν τοῖς Μυστηρίοις σημαίνεται (Νικόλαος Καβάσιλας). Ἔξω ἀπό τήν Μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, δέν ὑπάρχει σωτηρία. Ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκκλησία ἐν τοῖς Μυστηρίοις σημαίνεται και τα Μυστήρια διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐνεργοῦν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, δέν νοεῖται τό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας ἔξω ἀπό τήν Μυστηριακή ζωή. Εἶναι ἀπαραίτητη ἡ συμμετοχή μας στην λειτουργική Μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας για την οἰκείωση και πρόσκτηση τῆς Θείας Χάριτος καί διά νά καταστῶμεν ὅμαιμοι καί σύσσωμοι Χριστοῦ, με την κατάλληλη άσκηση και θεραπεία τῶν παθῶν, πρός ἁγιασμόν καί σωτηρίαν.

Εἶναι ἀνησυχητικό το γεγονός ὅτι ὑπάρχει μια προτεσταντικοῦ τύπου θεώρηση τῶν πραγμάτων, μέ ἀνάλογη στάση ἔναντι τῆς Μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ μή συμμετοχή στήν Ἐκκλησιαστική ζωή, ἡ ἄγνοια βασικῶν ἀρχῶν πίστεως, ἡ ἄμβλυνση τῆς ἐννοίας τῆς ἁμαρτίας, τό, φτάνουν οἱ καλές πράξεις, τό, δεν χρειάζονται οἱ Ἱερεῖς καί τόσα ἄλλα τὰ ὁποῖα ὀφείλονται στήν ἄρνηση ασκήσεως πνευματικῆς καί ἀγῶνος για την κατανίκηση τῶν παθῶν,ὁδηγοῦν σέ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ἠθελημένα πάσχει καί ἐγκλωβίζεται σε καταστρεπτικά ψυχοσωματικά σύνδρομα. Βλέπετε, ἀδελφοί στίς ἡμέρες μας ἔχει γίνει, ἐν πολλοῖς, ἀποϊεροποίηση τῆς ζωῆς μας. Ὁ γάμος δέν βιώνεται ὡς Μυστήριον, ἀλλὰ ὡς μία συμβολαιογραφική πράξις, ὡς ἕνας συναιτερισμός. Τό Βάπτισμα ἀντιμετωπίζεται ἐπίσης, ὡς μιά ἁπλή τελετή. Οι ἄνθρωποι δέν κατανοοῦν, γιατί κάποιοι πού ἀρνοῦνται ἕνα ἢ περισσότερα Μυστήρια δέν μποροῦν νὰ ἀνήκουν στήν Εκκλησία.

Πρέπει να τονισθῇ στό σημεῖο αὐτό ἡ προσφορά τῆς οἰκογένειας, ἡ σχέση μέ τήν Ἐνορία, μέ τό κύτταρο αὐτό τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πράξεως καί ζωῆς. Ἐπίσης ἡ σωστή κατήχησις, ἡ προετοιμασία τῶν μελλονύμφων, ἡ ποιμαντική νέων ζευγαριῶν καί τόσα ἄλλα τά ὁποῖα ἐκκλησιαστικοποιοῦν τόν ἄνθρωπο.

Χαιρόμεθα διότι στούς τομεῖς αὐτούς δραστηροποιοῦνται πολλές ἐνορίες, τόσον εἰς τό κλεινόν Ἄστυ, ὅσον καί στίς ἄλλες μεγάλες ἢ μικρότερες πόλεις τῆς Πατρίδος μας.

Συγχαίρομε γιὰ ὅλη τήν δραστηριότητα τήν Ἐνορία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ ὁμωνύμου Δήμου καί μιμνησκόμεθα στο σημεῖο αὐτό τῶν μεγάλων προσπαθειών τῶν Ἑλλήνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὥστε νά διατηρηθῇ στενή ἡ σχέσις τῶν παιδιῶν τρίτης καί τέταρτης γενηᾶς Ἑλλήνων, μέ τήν Ἐκκλησία, ἀλλά καί ἡ προσπάθεια να γνωρίσουν τήν Ὀρθοδοξία καί ἄλλοι, μή ὁμογενεῖς ἀδελφοί μας. Θὰ ἔλεγα, ὅτι συναντάει κάποιος στούς ἀνθρώπους αὐτούς, ὅ,τι συναντοῦσε στούς πρώτους Χριστιανούς τῆς Ἐκκλησίας.

γ) Το πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀγάπη πού ὑπαγορεύει τήν θυσία.

Ἡ ἀγάπη γιά τήν Ἐκκλησία δέν εἶναι ἰδέα, εἶναι πρόσωπο. Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ἀναφέρει: « Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος ἐστάθη σε κάποια σημεία ἀπό τόν λεγόμενον ὕμνον τῆς ἀγάπης τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

«Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καί τῶν ἀγγέλων...».(Πρ. Κορινθίους Α', ΙΓ,1)

δ) Τό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πολίτευμα ἑνότητος.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη στον Ἅγιο Νικόλαο Καβάσιλα ὁ ὁποῖος σχετικά με το θέμα αυτό μιλάει για το «Θυσιαστήριο», τόν Ἐπίσκοπο καί τά Λείψανα τῶν Ἁγίων.

Ἡ διατάραξη αὐτῶν τῶν τριῶν κέντρων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς δέν συνιστᾶ ὀρθόδοξον ἦθος.

Το πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας είναι συνοδικό και ἱεραρχικό, κατά τον Ἅγιο Διονύσιο τόν Αρεοπαγίτη.

Ἐπ' αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἀνέλυσε τό κείμενο ἀπό τίς πράξεις τῶν Ἀποστόλων στο κεφ. 15, 6-35, ὅπου ὑπάρχουν οἱ ὅροι;

α) Συνήχθησαν...
β) Πολλῆς συζητήσεως γενομένης...
γ) Ἀναστάς Πέτρος...
δ) Ἐσίγησε πᾶν τὸ πλῆθος...
ε) Ἔδοξε τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καί ἡμῖν...

καί κατέληξε: Οι δυνάμεις τοῦ πονηροῦ σφόδρα μάχονται αὐτή τήν ἑνότητα. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐμπαθής καί γι' αὐτό τεμαχίζει τήν ἐνιαία Εκκλησιαστική ζωή. Η ενότητα τρομάζει τόν διάβολο. Τόν τελευταίο καιρό πολλοί και πολύ προσπάθησαν να διασπάσουν αὐτή τήν ἑνότητα.

Διαρκής ἐπιδίωξή μας πρέπει νὰ εἶναι νά ὑπηρετήσωμε καί νά ὑπηρετοῦμε τήν ἑνότητα καί τήν καθολικότητα τῆς Ἐκκλησίας μας".

Στή συνέχεια πραγματοποιήθηκε τό καθιερωμένο " Ἐνοριακό Ἀρχονταρίκι" ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπου οἱ ἀκροατές εἶχαν τήν εὐκαιρία νά ὑποβάλουν ποικίλα ἐρωτήματα στόν ὁμιλητή καί ἀντιστοίχως νά τούς δοθούν οἱ κατάλληλες ἀπαντήσεις.

Ἡ 18η μέρα τῶν ἑορταστικών ἐκδηλώσεων ὁλοκληρώθηκε μέ κατανυκτική ἀγρυπνία στήν ὁποία Λειτουργός καί ὁμιλητής ἦταν ὁ Ὁσιολογιώτατος Ἱερομόναχος π. Βασίλειος Ἁγιοπαυλίτης.

Ἔψαλε ὁ βυζαντινός χορός "Βυζαντινοί Ὑμνωδοί", ὑπό τή διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου καί Δασκάλου κ. Σπυρίδωνος Παυλάκη.